

Krzysztof Dybciak

"Przestrzeń w dramacie- przestrzeń teatralna", Hanna Marta Karasińska, "Teksty" nr 4 (1977) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/3 (69), 202

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/1/ KARASIŃSKA Hanna Marta: Przestrzeń w dramacie – przestrzeń teatralna. "Teksty" 1977 nr 4 s. 121–139.

Przestrzeń dramatu różni się tym od przestrzeni innych sztuk, że tworzy nie tylko przedstawione lub wewnętrzne przestrzenie, ale realizuje się jako przestrzenny przekaz artystyczny za pomocą fizycznie istniejących znaków heterogenicznych. Autorka prezentuje tabelę (i omawia ją) tworzyw budujących zaprojektowaną w dramacie przestrzeń sceniczną i przysceniczną. Dokonuje też semiotycznej analizy najbardziej złożonego i podstawowego znaku teatralnego, jakim jest przestrzeń sceniczna, oraz prezentuje systematyczną klasyfikację porównawczą cech tekstów: literackiego i scenicznego. W zakończeniu wywodu rozważa estetyczne aspekty przestrzeni sceniczej.

BP/69/7

K. D.

/1/ KRASUSKI Krzysztof: Krytyka literacka a język wartościujący. "Teksty" 1977 nr 4 s. 157–165.

Języki wartościujące istnieją obiektywnie, co potwierdzają liczne sytuacje w życiu społecznym, kiedy stykamy się z różnymi ocenami tych samych zjawisk. Języki wartościujące wyodrębniane są w inny sposób niż języki narodowe czy środowiskowe, wykazują natomiast podobieństwo do "systemów pojęciowych związanych z mitami i działalnością mitotwórczą". Badacz krytyki literackiej musi rekonstruować języki wartościujące, gdyż znaczenie wyrażań i zdań w procesach oceniania i wartościowania należy relatywizować do danego systemu wartościującego, aparatu pojęciowego oraz kontekstów sytuacyjnych. Ważną rzeczą bywa często odtworzenie reguł uzasadniania wyborów wartości dokonywanych w tekście krytycznym.

BP/69/8

K. D.